

3. Mose 17

Septuaginta (LXX)

1 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

2 λάλησον πρὸς αἱρῶν καὶ πρὸς τοὺς νίοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας νίοὺς ισραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τοῦτο τὸ ὅρμα ὃ
ἐνετείλατο κύριος λέγων

3 ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν νίῶν ισραὴλ ἢ τῶν προστηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον
ἢ αἴγα ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς

4 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ὥστε ποιῆσαι αὐτὸς εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ σωτήριον κυρίῳ δεκτὸν
εἰς ὀσμὴν εὐωδίας καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸς ὥστε μὴ
προσενέγκαι δῶρον κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ λογισθήσεται τῷ ἄνθρωπῷ ἐκείνῳ αἷμα αἷμα ἐξέχεεν
ἐξολεθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς

5 ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ νίοι ισραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάξουσιν ἐν τοῖς πεδίοις καὶ οἴσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἵερέα καὶ θύσουσιν θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ αὐτά

6 καὶ προσχεῖ ὁ ἵερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ

7 καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις οἵς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὅπίσω αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν

8 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν νίῶν ισραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν νίῶν τῶν προστηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν
ὑμῖν ὃς ἂν ποιήσῃ ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν

9 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸς τῷ κυρίῳ ἐξολεθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος
ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ

10 καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν νίῶν ισραὴλ ἢ τῶν προστηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα καὶ
ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσαν τὸ αἷμα καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς

11 ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστιν καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸς ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν
ψυχῶν τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς ἐξιλάσεται

12 διὰ τοῦτο εἴρηκα τοῖς νίοῖς ισραὴλ πᾶσα ψυχὴ ἔξι ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα καὶ ὁ προστήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ
φάγεται αἷμα

13 καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν νίῶν ισραὴλ καὶ τῶν προστηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα
θηρίον ἢ πετεινόν ὃ ἔσθεται καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸς τῇ γῇ

14 ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστιν καὶ εἶπα τοῖς νίοῖς ισραὴλ αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε ὅτι ἡ ψυχὴ¹
πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστιν πᾶς ὃ ἔσθων αὐτὸς ἐξολεθρευθήσεται

15 καὶ πᾶσα ψυχὴ ἥτις φάγεται θνητοῦ ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἔως ἐσπέρας καὶ καθαρὸς ἔσται

16 ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσηται ὕδατι καὶ λήμφεται ἀνόμημα αὐτοῦ